

е? — Не е сиромашъ, по-богатъ е отъ васъ. — Займвате ли ми (voulez-vous me prêter) едни скуджъ? — Займвамъ ви двѣ. — Дойде ли дѣте-то ви у мое-то (chez le mien)? — Дойде. — Кога? — Тѣжъ сутринъ. — У кой часъ? — Рано. — По-рано ли дойде отъ мене? Дойде по-рано отъ васъ. — Кое врѣмя дойде? — Дойде на пять и половинъ.

Уражненіе 110-о.

Станъ ли концертъ-тъ? — Станъ (il a eu lieu). — Късно ли станъ? — Станъ рано. — Кое врѣмя? — На пладнѣ. — Кое врѣмя станъ балъ-тъ? — Станъ въ срѣднощъ. — Учи ли ся братъ ви да пише? — Учи ся. — Знае ли да чете? — Не знае. — Познавате ли французина, кого-то познавамъ? — Не познавамъ оня кого то познавате, нъ познавамъ другъ единъ (un autre). — Познава ли пріятель ви сѣщи-ты (les mêmes) трѣговцы, кои-то познавамъ? — Не познава сѣщи-ты, нъ познава други. — Давали ли сте нѣкога да стягнѣтъ (Avez-vous jamais fait raccommoder) дрехы-ты ви? — Давалъ съмъ ги да ги стягнѣтъ много пѣти. — Даде ли вече да закрѣпѣтъ посталы-ты ти? — Не съмъ ги далъ еще да ги закрѣпѣтъ. — Давалъ ли е нѣкога братъ ви да закрѣпѣтъ посталы-ты му? Давалъ ги е много пѣти да ги закрѣпѣтъ. — Далъ ли си да ти оправятъ (as-tu fait raccommoder ton) шпанъ-тъ или постали? Не съмъ далъ да оправятъ ни едно-то ни друго-то. — Дадохте ли да ви оперѣтъ чюрапы-ты или ржавицы-ты? Не дадохъ да оперѣтъ ни едни-ты ни други-ты. — Баща ви дади ли да направятъ нѣчто? Не даде да направятъ ничто (il n'a rien fait faire). — Потрѣсихте ли ржавицы-ты ми? — Потрѣсихъ ги. — Гдѣ ты потрѣсихте? — Потрѣсихъ ги отгорѣ на (sur) лѣгло-то, и ги намѣрихъ отдолъ. У (dans) пещъ-тъ ли намѣрихте писъмца-та ми? — Тамъ ги намѣрихъ. — Подъ лѣгло-то ли намѣрихте чюрапы-ты ми? — Намѣрихъ ги отгорѣ.

УРОКЪ 35-ИЙ. TRENTE-CINQUIÈME LEÇON.

Обѣщавамъ ся, вричамъ ся. Promettre*, promis (зима *de* прѣди Неопр. Наклон.).

Учѣ ся. Apprendre*, appris.

Забѣлъ жив. а. Сложни-ти и производни-ти глаголи спрягавать ся като прѣвобразны-ты. Така глаголъ *promettre*, спрягава ся като; *mettre**; глаголъ *apprendre*, като *prendre*.